

[Niels Mørk.]

udlandet, men socialministeren mente ikke, der var lovhjemmel for denne overenskomst. Det ligger sådan, at over for sygekasserne stilles der i større og større omfang krav om erstatning for sygebehandling ydet under midlertidigt ophold i udlandet. Sygekassernes medlemmer er dækket ind under ophold i Norge, Island, Sverige og England, men ved ophold uden for disse lande har sygekasserne ikke kunnet træde til i modsætning til, hvad der gælder sygeforsikringerne i Norge, Sverige, Vesttyskland og Østrig. Da sagen blev rejst i 1965, var der tale om en kollektiv ordning bindende for alle sygekasser. Jeg vil nu forbeholde mig at tage spørgsmålet op igen i det kommende folketingsudvalg, men således at der i modsætning til tidligere bliver tale om en frivillig ydelse, forstået sådan, at det bliver den enkelte sygekasse, som selv træffer beslutning om, hvorvidt den vil gå med eller ej.

Jeg kan med disse bemærkninger anbefale lovforslaget til en velvillig behandling.

Peter Larsen: Efter den ret omfattende debat, vi havde her i tinget, da venstres forslag om ændring i sygekasseloven forleden var til behandling, er der næppe grund til ved denne lejlighed at sige så forfærdelig meget. Vi er fra venstres side tilfreds med, at det lovforslag, regeringen nu har fremsat, på en lang række områder næsten er parallelt med vort, i hvert fald hvor det drejer sig om dagpengespørgsmålene, og jeg vil i denne forbindelse gerne give udtryk for, at ministerens forslag vedrørende en afkortning af karenstiden vil venstre meget gerne overveje rimeligheden af. Vi kan altså være tilfredse med det og konstaterer, at det ser ud til, at man har arbejdet ret hurtigt i ministeriet de sidste uger. Uden at gå ind i mange af de betragtninger, som hr. Niels Mørk gjorde gældende vedrørende nydannelsen angående de forebyggende foranstaltninger, kan jeg her blot sige, at det er et område, vi fra venstres side følger med meget stor interesse, et område, der jo også i anden lovgivning lægges megen vægt på.

Vi kan som sagt tilslutte os de mange forbedringer, lovforslaget er udtryk for, men forslaget afviger jo på visse enkelte punkter fra det forslag, vi selv har fremsat. Jeg tænker her på spørgsmålet om den ændrede

status for de bidragydende medlemmer, hvad angår ventetidens nedsættelse, og navnlig forhøjelsen af kontingentet, som jeg vil mene er en ændring af væsentlig karakter. I denne forbindelse vil jeg gerne pege på, at venstre hellere så, at man fulgte vore tanker om en fuldstændig ophævelse af begrebet bidragydende medlem, bortset fra de særlige tilfælde, hvor man reelt er hvilende. Vi gør det — som anført i vort forslag — ud fra en række administrative fordele, som vi mener vil være forbundet dermed, men vi gør det også og ikke mindst på baggrund af det forslag, der her foreligger, som jo betyder, at for de mennesker — jeg erkender, det er få, men de findes dog — som vælger en anden forsikringsform, bliver det sværere og dyrere, når man forhøjer kontingentet for bidragydende medlemmer fra 24 til 48 kr. Derfor vil vi gerne have, at man overvejer disse forhold nøje, og jeg forstod på ministerens svar forleden over for vort forslag, at han var forhandlingsvillig vedrørende dette punkt, så det kan vi jo vende tilbage til under udvalgsbehandlingen.

Jeg vil dernæst gerne give udtryk for tilfredshed med, at det problem, der har eksisteret mellem de almindelige sygekasser og fortsættelsessygekasserne, når det drejer sig om de 16-åriges adgang til at blive selvstændige medlemmer, nu har fået en for os at se positiv udgang. Vi kender jo de forhandlinger, der har været ført på disse områder, og venstre har også ved flere lejligheder været inde på tanken om, at man måtte give en rimeligere adgang for børn af de medlemmer, der er i fortsættelsessygekasserne, til at blive selvstændige medlemmer, når de bliver 16 år. Jeg finder, at det er en rimelig ordning, ministeren her er nået fremt til, og det synes jeg der er grund til at påskønne. Det er også med til at fjerne det irritationsmoment, der har eksisteret de to former for sygeforsikring imellem, samtidig med at det giver en bedre balance i henseende til valg af forsikringsmuligheder.

Vi kan altså stort set tilslutte os lovforslaget med de mindre forbehold, jeg her har nævnt, men vil samtidig tilføje, at vi gerne ser, at de tanker, vi har nedfældet i vort forslag, kommer med ind i billedet på en sådan måde, at det resultat, der kommer ud af det, bliver en virkelig reform af